

bajokért sem. Ha volna valami igazságbeli eltolódás a nyugellátás-ügyében a kar fiataljai és öregjei között, ennek nézetem szerint nem az az elintézési módja, hogy a mai viszonyok dacára a tagok által fizetendő járulékokat ilyen nagy mértékben emeljék.

Igen! Magam is fontosnak tartanám az ellátási összegek emelését az intézeti vagyon megtámadása nélkül, de nem ilyen áldozattal. A nyugdíjintézet vezetőségének volna kötelessége, hogy megtalálja a pénzügyi lehetőségét az adott keretek között annak, hogy az ellátási díjakat mégis emelni lehessen. A mai viszonyok mellett mindenesetre nehéz kérdés, hogy lehet a díjtartalék és a vagyon értékálló voltát biztosítani és ezért is alkalmatlan az idő a járulékok felemlésére. Azt hiszem, hogy dr. Oppler Emil az „Ügyvéd” című lap májusi számában adta — bár rövid, de helyes — kritikáját a nyugdíjintézet pénzügyi vezetésének.

Nem hiszem, hogy ezekután az ügyvédi kar a mai viszonyok mellett valami nagy lelkesedéssel fogadná a járulékok emelésének tervét.

D. B. Z.

Dr. Leopold Elemér: Az ügyvédi rendtartás tervezete indoklással. Szerző könyvalakban adta ki azt az ügyvédi rendtartási tervezetet, melyet a m. kir. igazságügyminiszter megbízásából készítet. A tervezet egyes szakaszaira nézve foglalhat el valaki ellenkező álláspontot, de kétségtelen, hogy a tervezet egységes elgondolás, még pedig magas etikai alapon nyugvó szemlélet eredménye és szabatos szövegezésénél és sok helyen meggyőző indokolásánál fogva alkalmas arra, hogy a megalkotandó ügyvédi rendtartásnál figyelembe vétessék és sok helyes intézkedése abba felvétessék. A tervezet a zárt ügyvédség alapján áll. Ennek az intézménynek helytelenségéről más alkalommal már e sorok írója is nyilatkozott, itt nem akarom mindazon érveket pro és contra ismételni, melyeket ezzel az intézménnyel kapcsolatban felhoztak. Az előttünk fekvő tervezet mindenesetre legalább abban a tekintetben figyelemreméltó, hogy igyekszik a numerus clausussszal kapcsolatban a felvételnek a bizottság discretionális hatalmával járó veszélyeit a minimumra csökkenteni, sőt a törvényellenesen szavazó bizottsági tagot kártérítési kötelezettséggel sújtja. Azonkívül a bizottság határozata ellen panaszt enged a kir. ítélőtáblához és a felvétel kérdésében különben is általában a bejegyzés ideje dönt. Kétségtelen, hogy ezek az intézkedések lehetőleg kizárják a felvételnél a kivételezés lehetőségét, de akkor viszont nem tudom, mennyiben áll az indokolásnak az a része, mely a zárt számot közérdekűnek és az ügyvédi tekintélyt emelőnek mondja. Ha a numerus claususnál csak a sorrend és nem valamilyen kiválasztás érvényesül (és kétségtelenül csak ez a megoldás veszélytelen), akkor ez pusztá

gazdasági szükségintézkedés a már meglevők érdekében az újabban betódulók ellen, de nem tekintélyt emelő, nem etikai jellegű intézkedés.

Igen bő és értékes anyagot tartalmaz az ügyvédek jogai és kötelességeiről és az ügyvédi díjakról szóló fejezet. A tervezet intézkedéseinek, reformjavaslatainak ismertetése és egyesek bírálata nem fér e szűk ismertetés keretébe, módunkban lesz még a tervezet egyes kérdéseiről e lap hasábjain bővebben írunk. E két fejezet mutatja, hogy a tervezet szerkesztője alapján helyes úton jár, mikor egyrészt szigorú intézkedéseket ír elő az ügyvédi kötelességekre vonatkozólag, másrészt gondoskodik arról, hogy e magasabb erkölcsi kötelezettségekkel terhelt ügyvédi kar működési szabadsága, igazságszolgáltatási közérdekű szerepe és munkájának gazdasági eredménye megfelelő hatékony szabályokkal biztosíttassék. Mindnyájunk előtt, kik az ügyvédi pályát becsüljük és szeretjük, ez az álom lebeg: magas erkölcsi nivón álló tekintélyes és megbecsült, kellő törvényes védelemben részesülő ügyvédség. Adja az Isten, hogy hazánk jövő sorsa az anyagi, gazdasági alapot is megadhassa ennek az álomnak megvalósítására. Sz—i.

IRODALOM.

Dr. Vészi Mátyás: Autójog. (A magyar Jogászegylet díjával jutalmazott munka.) Jogi irodalmunk különös belső meghasonlásban szenved. Az elmélet és a gyakorlat — a valóság és a gondolat dualizmusának eltorzulásában — mind messzebb távolodnak egymástól. Szórványosan jelentkező teoretikus műveinkben egy idegen dimenziókban lebegő fogalmi világ képe tárul elénk, amely semmi kapcsolattal nem fűződik a való élethez. Praktikus könyveink ezzel szemben sokszor a törvény vagy bírói gyakorlat iparszerű ismertetésében, legfeljebb halvány glosszálásban merülnek ki és még a látszatát sem kívánják ébreszteni annak, hogy a felvetődő problémák egységes rendszerbe helyezését szándékolják.

Vészi Mátyás most megjelent monografiája elméleti munka, amennyiben részletes vizsgálat tárgyává teszi a téma körében jelentkező jogszabályok elvi, gazdasági és szociális összefüggéseit, de egyszersmind gyakorlati is, mert kimerítő és pontos útmutatójául szolgál a praxisban mindinkább szertehulló joganyagának.

A munka „Autójog” címe nyilván a titulussal is érzékeltetni kívánja, hogy a gépjármű közlekedési balesetek egész világát — a kártérítési és büntető jogszabályokon túl,